

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ
ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

IV.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Α΄ ΕΚΛΟΓΗ

A - B - Γ - Δ - Z

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Δ΄

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΠ.

Ἀντίτυπα 3000

Τιμάται μετὰ τοῦ βιβλίου καὶ φόρου Ἐν. δαν.	11.10
Τιμὴ λειανικῆς πωλήσεως	7.30
Ἄξια βιβλιοθήμου	2.90
Φόρος Ἐν. Δαν.	0.90
	95.854
Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας	22-10-38

ΕΝ ΛΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓ. Π. ΞΕΝΟΥ
9 - ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ - 9

1938

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

IV.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Α΄ ΕΚΛΟΓΗ

Α - Β - Γ - Δ - Ζ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Δ΄

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΠ.

Ἀντίτυπα 3000

...τη εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ
...οιας. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως
πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὅλα ἔτη [1194-
πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδεῶν προέβαν
καὶ πειρατικὰς ἐπιδρομὰς κατὰ περιοικίδα
φυραγώγουν. Αἴφνης ὁμως κατὰ τὸ 10ον
ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων σοβαρῶτ
καὶ ἀποτελεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἰλιάδος. Τ
ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς Ἰλιάδος
ὁποίας ἤδη εἰσερχόμεθα.

Π. ΞΕΝΟΥ
ΑΚΗ - 9

ΔΗΜΙΤΡΙΟΥ Κ. ΤΟΥΔΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΩΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΙΟ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΘΑΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ

Α. Β. ΤΟΥΔΑ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ

Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐν Σπάρτῃ ἐβασίλευεν ὁ Μενέλαος ἔχων σύζυγον τὴν καλλίστην τῶν Ἑλληνίδων Ἑλένην. Αἴφνης ἐμφανίζεται ἡμέραν τινὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ Πάρις, ὁ περικαλλὴς υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Πριάμου, ὅστις τυγχάνει λίαν φιλοξένου δεξιώσεως ἐν τοῖς βασιλικοῖς ἀνακτόροις. Ἄλλ' ὁ Μενέλαος ἠναγκασμένος νὰπέλθῃ εἰς Κρήτην πρὸς τὸν φίλον βασιλέα Ἴδομενέα χάριν σπουδαίων ὑποθέσεων παραγγέλλει εἰς τὴν σύζυγον νὰ ἔξακολουθήσῃ παρέχουσα τὴν ξενίαν εἰς τὸν ξένον ἡγεμονίδην. Ὁ Πάρις ὅμως κάμων κατάχρησιν τῆς ξενίας ἀπάγει τὴν ὠραίαν Ἑλένην μετὰ πλήθους θησαυρῶν καὶ ἐπιβιβασθεὶς τοῦ ἀναμένοντος πλοίου ἀπέρχεται εἰς Τροίαν. Ὁ Μενέλαος ἀνακάμψας ἐκ Κρήτης καὶ εὐρῶν τὰ ἀνάκτορα ἔρημα τῆς συζύγου καὶ τῶν θησαυρῶν ἀνακοινοὶ περιαλγῆς τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν βασιλέα τῶν πολυχρύσων Μυκηνῶν, καὶ διὰ τούτου πρὸς πάντας τοὺς ἡγεμόνας τῆς Ἑλλάδος, οὔτινες ἐκλαβόντες τὸ πάθημα τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης ὡς κοινὴν ὄβριον κατὰ τῆς ὅλης πατρίδος ἀπεφάσισαν νὰ ἐκστρατεύωσι κοινῇ ἐπὶ τὴν Τροίαν.

Ἐπεὶ τὰς 100 χιλ. μαχητῶν καὶ στόλος ἐκ 1200 περίπου πλοίων συνεκεντρώθη ἐν Ἀδλίδι τῆς Βοιωτίας ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ κραταιοτάτου τῶν βασιλέων Ἀγαμέμνονος. Ἐκεῖθεν ὁ στρατὸς ἀποπλεύσας ἐπὶ τοῦ στόλου ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Τρωικὴν ἀκτὴν καὶ προσέβη εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἰλίου, πρωτεύουσος τῆς Τροίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἦσαν ὀχρωτάτα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὅλα ἔτη [1194-1185], καθ' ἃ οἱ Ἕλληνες πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων προέβαινον συνεχῶς εἰς ληστρικός καὶ πειρατικὰς ἐπιδρομὰς κατὰ περιοικίδων πόλεων, ἃς δεινῶς ἐλαφουργῶν. Αἴφνης ὅμως κατὰ τὸ 10ον ἔτος τοῦ πολέμου συνέβη ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων σοβαρώτατον γεγονός, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἰλιάδος. Τοῦτο θὰ μάθωμεν εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς Ἰλιάδος, εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς ὁποίας ἤδη εἰσερχόμεθα.

Ἡ Ἰλιάς διηροέθη ὑπὸ τῶν γραμματικῶν τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς 24 τμήματα, ὀνομασθέντα ἐκ τῶν 24 κεφαλαίων γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. Ἡμεῖς θὰ εἰσέλθωμεν κατὰ πρῶτον εἰς τὸ στοιχεῖον Α· τί προέταξεν ὁ ποιητὴς τοῦ α (τῆς Ὀδυσσεΐας); καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος τί ἀναμένομεν νὰ μάθωμεν;

Α

Λοιμός.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσι τε πᾶσι, — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, —
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Ἄτρεΐδης τε ἀναξ ἀνδρῶν καὶ διὸς Ἀχιλλεύς,
 τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνήκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὔνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμασεν ἀρητῆρα

Ἄτρεΐδης, | ὁ γὰρ ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν

„ Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὐ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι
 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα. |

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπλευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα
 ἀλλ' οὐκ Ἄτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· | 25

„μή σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχαιω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, | 30
ἰστὸν ἐποιομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν.

ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὣς κε νήηαι.“

ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μῦθῳ·
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠρᾶθ' ὁ γεραῖος | 35
Ἄπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·

„κλυθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθὴν Τενέδοιο τε Ἴφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔκηα | 40
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·
τείσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἄπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμιοιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὄμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. | 45
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἰστοὶ ἐπ' ὄμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ εἰοικῶς.

ἔζειτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπόχετο καὶ κύνας ἀργούς, | 50
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκῆς ἐφίεις
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Μῆνις

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· | 55

κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ὅρα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἴω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 εἰ δὴ ὀμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερεῖα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,
 ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴ τ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἑκατόμβης. 65
 αἶ κέν πως ἀργῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
 ἢ τοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὅς ἦδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δίφιλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἀνακτος· 75
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσον
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεις καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἢ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση.
 ἐν στήθεσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σώσεις··
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „θαρήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὃ τι οἴσθα· 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δίφιλον, ὃν τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὗ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δεροκομένοιο

σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης, 90
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι. |
 καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
 „οὔτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπόσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐς Χρῦσιν. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πελίθοιμεν.“ | 100
 ἦ τοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρος Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
 πύμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν· | 105
 „μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγγυον εἶπες·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος οὔτε τέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεολροπέων ἀγορεύεις,
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρῦσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, — ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ὅα Κλυταιμῆστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἐθέν ἐστι χειρείων
 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα. | 115
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' εἰοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·
 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“ | 120
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·

„Ατρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες, αὐτὸρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτείσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχσον ἔξαλαπάξαι“.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 130
 „μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἑὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόφ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσειαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἔθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλειαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται,...
 εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὄν κεν ἴκωμαι. |
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφροσόμεσθα καὶ αὐτίς. 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρῦσσομεν εἰς ἄλα διαν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτήν Χρυσηίδα καλλιπάρηρον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ διὸς Ὀδυσσεὺς 145
 ἢ ἐ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας“.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἠλυθὸν αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν·
 οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,

οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείῳη 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ,
 οὐρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠγήεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων' τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις. | 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἴες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὄππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐν ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖτον πολυάικος πολέμοιο 165
 χειρὲς ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων. |
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν". |
 (τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „φεῦγε μάλα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι, εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφῶν βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
 εἴ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ, οὐκ ἀλεγίζω 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέροντος. | ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρῦσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐν εἰδῆς, 185
 ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγῆ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην". |

- ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένηε', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἦ ὃ γε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἄτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. |
 ἦος ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολοοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινῶ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. | 200
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήθουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση“. | 205
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. |
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί. 210
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον, ὡς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν“. |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι, 216
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείδηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ“. |
 ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη σθέθε χειρα βαρεΐαν,
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220

μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκειν
 δώματ' ἔς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. |

Πηλεΐδης δ' ἑξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπὼ λῆγε χόλοιο·
 „οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225

οὔτε ποτ' ἔς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἰέγαι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· 230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. |

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον—τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄξους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν' ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γὰρ ὅα' ἔχαλκός ἐλεφεν

φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτὲ μιν υἷες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας

πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσειται ὄρκος—

ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποτὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

χραιομεῖν, εὐτ' ἄν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο

θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις

χωόμενος, ὃ τ' ἀριστὸν Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας· ~~XXXX~~

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245

χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· | τοῖσι δὲ Νέστωρ

ἠδέυεπὶς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250

ἐφθιάθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο

ἐν Πύλῳ ἠγαθήῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασθεν.

ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· |

ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἷ περι μὲν βουλήν Δαναῶν, περι δ' ἔστέ μάχεσθαι· |
 ἀλλὰ πίθεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο·
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἤε περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ ποω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον 265
 [Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν].
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόφιοι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν·
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν, οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μῦθω.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· |
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὡς οἷ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδη, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν· |
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὄδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτάρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·

ἀλλ' ὄδ' ἀνήρ ἔθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἔθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι ; “ |

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅτι κεν εἵπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε 295
 [σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω]. |
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.

τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἔστι θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί. “ |

ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
 ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' νῆα θεῶν ἄλαδε προέρουσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἑείκοσιν, ἔς δ' ἑκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνά δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον 310
 εἶσεν ἄγων· ἔν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. |

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεήσασα ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτιοι,
 κνίση δ' οὐρανὸν ἴκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. |

ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆι,

ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τὼ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρηρὸν θεράποντε·

„ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδω Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τὼ οἱ καὶ ὄγιον ἔσται.“ | 325

ὣς εἰπὼν προῖει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τὼ δ' ἀκέοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τὼ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· |
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἄσπον ἴτ' οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶι προῖει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. | τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρηῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῖῃσι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὄππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοῖατ' Ἀχαιοί.“ |

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπελείθεθ' ἑταίρῳ· 345
 ἔκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· 350
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

„μητερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,

τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 355
 ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπύρας· |
 ὣς φάτο δάκρυ χέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἄλως ἡγύτ' ὀμίχλη,
 καὶ ῥα πάροιδ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαύδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω“· |
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „οἴσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365
 ὄχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετιώνας,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὔ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
 ἔκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον. |
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
 ἦλθε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέφ' ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶο κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. |
 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὄχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 θνησκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. | ἄμμι δὲ μάντις
 εὔ εἰδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἄτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστάς
 ἠπέλιψεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἑλίκοπες Ἄχαιοὶ
 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῶς, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν. |
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἕηος·
 ἔλθοῦς Ὀδλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ἔπει ὄνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. 395
 πολλάκι γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεί Κρονίωνι
 οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὀπλότε μιν ξυνδησαι Ὀλύμπιοι ἠθέλον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτε βίη οὐ πατρὸς ἀμείνων.
 ὃς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδδειςαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γνῶ δὲ καὶ Ἄτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν·. |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα·
 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν. |

τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀπολαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε, 425
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἴω". |

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀλεβήσετο· τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χῳόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. | αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς, 435
 ἔκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἔκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἔκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἔκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· |
 „ὦ Χρύση, πρό μ' ἔλεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξιμι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν". | 445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην, τοὶ δ' ὄκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· 450
 „κλυθὶ μευ, ἀργυρότοξ', ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ· 455
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον“· |

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν· |
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγγνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 καλὸν ἀεΐδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων· |
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέβη καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
 ἔν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσοισα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,

νήμα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠλείροιο ἔρουσαν 485
 ὑφροῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔριματα μακρὰ τάνυσσαν,
 αὐτοὶ δ' ἔσκιδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. |

αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 διογενῆς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκητο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε. |

Λιταί.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθητ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῆμα θαλάσσης,
 ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.

εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· |

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἦ ἔπει ἦ ἔργω, τότε μοι κρήνην ἐέλωρ·
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμόν τίσωσιν ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῆ“. | 510

ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἦψατο γούνων,
 ὡς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὐτῆς·
 „νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἦ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔλι δέος, ὄφρ' ἐν εἰδῶ, 515

ὅσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι“. |

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς:

„ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις

Ἕρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθησιν ὄνειδιτοῖς ἐπέεσσιν.

ἦ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520

νικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ

Ἕρη· ἐμοὶ δέ κέ ταῦτα μελήσεται, ὄφρα πεποίθῃς·

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·

τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525

τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν

οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω“. |

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρουσι νεῦσε Κρονίων·

ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος

κρατὸς ἅπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον· 530

τὼ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα

εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν

ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη

μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοιο ἕσταν ἅπαντες. | 535

ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἕρη

ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς

ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.

αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα:

„τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540

αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἅπο νόσφιν ἐόντα

κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πά μοι

πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅτι νοήσῃς“. |

τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

„Ἕρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλλεο μύθους 545

εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ εἰούσῃ.

ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα

οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων.

ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεύροο μηδὲ μετάλλα.“ | 550

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι, ἄσσο' ἐθέλησθα·
νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρεῖπη | 555
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·

ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
τῆ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσεις, ὀλέσεις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
„δαίμονή, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήθω·
προῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυγήσειαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.

εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθε μύθῳ, | 565
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“ |

ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ᾧχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. | 570

τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·
„ἦ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσειται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολφὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς | 575
ἐσθλῆς ἔσσειται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δί, ὄφρα μὴ αὔτε
νεικεῖησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
εἶ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς | 580

ἔξ ἐδέων στυφελίξαι – ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν. |
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.“ |

ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καὶ μιν προσέειπεν· 585
 „τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 μὴ σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
 χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥῆψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“ |

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα. | 600

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ, αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπι καλῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυσ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῆις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν·

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη. |

B

1-401. Ὁ Ζεὺς θέλων νὰ τιμῆσῃ τὸν Ἀχιλλεῦα ἀποστέλλει τὴν νύκτα ἀπατηλὸν ὄνειρον εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλων νὰ ἐτοιμασθῆ πρὸς μάχην, διότι τώρα εἶναι δυνατὸν νὰ κυριευθῆ τὸ Ἴλιον. Ὁ Ἀγαμ. πεισθεὶς ἀνακοινοῖ τὴν πρῶιαν τὸ ὄνειρον εἰς τὴν βουλὴν τῶν γερόντων καὶ σχέδιόν του δοκιμαστικὸν τῶν διαθέσεων τοῦ στρατοῦ πρὸς τοῦτο συγκαλέσας τοῦτον εἰς ἀγορὰν ἀνακοινοῖ ὅτι δῆθεν ὁ Ζεὺς ἀρνεῖται εἰς αὐτὸν τὸ Ἴλιον καὶ κελεύει νὰ ἀπέλθωσιν οἴκαδε. Ἀλλὰ παραδόξως ἀντὶ νὰ ἀκούσῃ φιλοπολέμους ἰαχάς, ὡς ἤλιπεν, ὁ στρατὸς πιστεύσας εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν του σπεύδει ἀκατάσχετος πρὸς τὰς ναῦς καὶ μόλις διὰ τῆς δραστηκῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ τοῦ Νέστορος συγκρατεῖται καὶ δέχεται νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον, κατόπιν δὲ παραγγέλματος τοῦ Ἀγ. προγευματίζει καὶ ὀπλίζεται πρὸς μάχην. Τὸ τμήμα τοῦτο ἐπεγράφετο *Ὀνειρος, Διάπειρα* (πέρισμα).—Ἀπὸ τοῦ Β ἀρχεται ἡ 22α ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος.

αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 402
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστιῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦο καὶ Τυδέος υἴον,
 ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονεῖτο. |
 βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῶ ὄωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν“. |

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ' ὁ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀλίαστον ὄφειλεν. | 420

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

αὔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425

σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπέιρεχον Ἡφαίστιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κήη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,

μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

ὄπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430

δαίνυντ' οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης. |

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,

τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„Ατρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

μηκέτι νῦν δηθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435

ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·

ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,

ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὄδε κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν

ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα“. | 440

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀτίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν

κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.

οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. | 444

ἢ τε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην

455

οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,

ὧς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο

αἴγλη παμφανώσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν. |

τῶν δ', ὧς τ' ὄρνιθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,

χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460

Ἄσιφ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα περὺγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρῖοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη. |

ἦύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 αἷ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν 470
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἄχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. |

τοὺς δ', ὡς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥῆα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἶναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραυνῶ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. |

ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
 ἐκπρέπε' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν. | 483

484-785 Ὁ Ὅμηρος ἀπαιριθμεῖ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῶν Ἑλλήνων. Οἱ μαχηταὶ (δεκακισμύριοι περίπου) ἐπέβαινον 1186 νεῶν, προερχομένων ἐξ 29 χωρῶν ὑπὸ 43 ἠγεμόνας. Τὸ τμήμα τοῦτο ἐπεγράφετο καὶ *Κατάλογος νεῶν*.

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις 786
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἄλεγεινῇ.
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
 πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες. |
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790

εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς Ἴζε, ποδωκεῖησι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἔπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.
 τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795

„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὧς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄλωπα.
 λίην γὰρ φύλλοισιν εἰοκότες ἢ ψαμάθοισιν 800

ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστν. |
 Ἐκτωρ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὄδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσιν περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγεῖσθω, κοσμησάμενος πολιήτας“.

ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο·
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἔκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεξοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρῳρειν. | 810

811-77. Οἱ Τρῶες καὶ οἱ ἐπίκουροι παρατάσσονται ἔξω τοῦ τείχους καὶ ὁ ποιητὴς καταλέγει κατὰ χώρας καὶ πόλεις τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ τοὺς ἡγεμόνας.

Γ

Ἔρκοι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὡς·
 ἠύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων 5

ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι
 ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνειόντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. |
 ἦ ἤτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
 τόσσον τίς τ' ἔπι λεύσσει, ὅσον τ' ἔπι λᾶαν ἴησιν·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο. |
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος, αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι. | 20
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
 ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδῆ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τείσεσθαι ἀλείτην.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. |
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὄχρὸς τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
 ὡς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδυσσε Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς. |
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
 αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων. |
 ἢ που καυχалоώσι κάρη κομόωντες Ἄχαιοί,
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ', ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45
 ἢ τοιοσόδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μειχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναῖκ' ἔννειδέ' ἀνήγας
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ; |
 οὐκ ἂν διη μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρὶς τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος, οἷ' ἐν κονίησι μιγείης. | 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δευδῆμονες· ἢ τέ κεν ἦδη
 λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας“. |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν, —
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστὶν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆμον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστίν· —
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 σὺ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο. |
 νῦν αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

κτῆμαθ' ἑλών ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων

Ἄργος ἕς ἰπλόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα“. | 75

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἕς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες. |

τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον. 80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄσπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἔειπε, ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἕρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ“.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνευ τε γέγοντο
ἔσσυμένως. | Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85

„κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ ἅπαντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 90

ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἑλών ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν“.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῖην ἀγαθὸς Μενέλαος·
„κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἦδη

Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' αἴτης. 100

ἡμέων δ' ὀπλοτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. |

οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῆ τε καὶ ἠελίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄσκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄσκια δηλήσεται.
 αἰεὶ δ' ὄπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετήσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται“. | 110
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε,
 ἐλπόμενοι παύσεσθαι διζυροῦ πολέμοιο·
 καὶ ὁ ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐλὶ στίχας, ἔκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. | 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐπιγλαφυράς ἰέναι, ἠδ' ἄρνα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίφ. | 120

Τειχοσκοπία.

Ἴρις δ' αὖθ' Ἐλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν
 εἰδομένη γαλόφ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικῶν,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἦ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινεν 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶν.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· |
 „δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὄλοοιτο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαιται,
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγγεῖησι μαχήσονται περὶ σείο·

τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις· |

ὥς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἄνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκίων. 140

αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὠρμαῖ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. | 145

οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν,

γῆραϊ δὴ πολέμοιο πελαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
ἔσθλοί, τεττίγεσσι εὐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρῶφ ἔφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·

τοῖοι ἄρα Τρώων ἠγῆτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ. |

οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155

„οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησιν θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.

ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ εὐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσ' ἵ' ὀπίσω πῆμα λίποιτο.“ | 160

ὧς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
„δεῦρο πάροισ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἔμεϊο,

ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.—

οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
οἳ μοι ἐφόρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.— 165

ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.

ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,

καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ | 170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
„αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἔκυρέ, δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὀππότε δεῦρο
υἱέι σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινὴν. | 175

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρχει ἠδὲ μεταλλᾶς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσχε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.“ | 180

ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσαστο φώνησέν τε·
„ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥα νύ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν·

ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπόλους | 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ | 190

δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός·
„εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστίν.
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέροισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἳ καῖται ἐπὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ, | 195
αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίγας ἀνδρῶν.
ἀρνηθῶ μιν ἐγὼ γε εἶσκω πηγεσιμᾶλλω,
ὅς τ' οἶων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐγγεγαυῖα·
„οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, | 200

ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά“. |
 τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς 205
 σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμειχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἧ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος,
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν· | 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 σιάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς.
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως· 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νηφάδεσσιν ἐοικότα χειμερήϊσιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες“. |
 τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός· 225
 „τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΐς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους“;
 τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὧς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλὰκι μιν ξείνισσεν ἀρηιφίλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκοπας Ἀχαιοὺς,

οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τοῦνομα μυθησαίμην. 235
δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ιδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκη,
αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἕξ ἐρατεινῆς,
ἦ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἔστιν".
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἴα
ἐν Λακεδαίμονι αὔθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. |

Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχία.

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
ἄτρυθεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
„ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ· καλέουσιν ἄριστοι 250
Τρώων θ' ἰπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
εἰς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχεῖσσι μαχήσонт' ἀμφὶ γυναικί.
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο. 255
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἕξ ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα". |
ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
παρ' δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἕξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265

ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο. |
 ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μῖσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις. |
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχῶν· 275

„Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἠέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ. 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῳᾶς ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργεῖοις ἀποτινέμεν ἢν τιν' εἴοικεν,
 ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

εἰ δ' ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὔθι μένων, ἧὸς κε τέλος πολέμοιο κιχέω.“ |

ἧ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσι 295
 ἔκχεον, ἧδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·

ὣδε δέ τις εἴλεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ὀπλότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 ᾧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὄδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείεν.“
 ὡς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραταίεινε Κρονίων. |
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μευ, Τρώες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀραῖσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπλοτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“
 ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρον·
 τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο. |
 Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὀπλότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. |
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον.
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 ὀπλότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“ |
 ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἔκ κληρος ὄρουσεν· 325
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὅμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἤρμωσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν·
ὧς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν. |

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρωάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἑυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
σεῖοντ' ἐγγεῖτας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. | 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. | ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350

„Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν
διὸν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξει, ὃ κεν φιλότητα παράσχη“. |
ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος 355
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. | 360

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἔκ δέ μοι ἔγχος
 ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα“. |
 ἦ καὶ ἐπαΐξας κόρουθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἑυκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. |
 καὶ νύ κεν εἵρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' ἑυκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥῖψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρήϊρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήραξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥῆα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 κὰδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶντι. | 382

383-448. Μετὰ τὸν Πάριν καὶ ἡ Ἑλένη κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ
 πύργου ὑπὸ τῆς θεᾶς ἔρχεται εἰς τὸν οἶκόν της, ὅπου, ἀφ' οὗ ἐπέ-
 πληξε πικρῶς τὸν Π., κοιμάται ὡς σύζυγος μετ' αὐτοῦ, καὶ τοῦτο
 εἶναι ἡ πρώτη πράξις ἐπιπορείας ἐκ μέρους τῶν Τρώων καὶ δὴ τοῦ Π.

Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ εἰοικώς, 449
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδῆ· 450
 ἀλλ' οὗ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἄρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἔκευθον ἄν, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. |
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 „κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἄρηιφίλου Μενελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἔχδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται“. 480
 ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί. |

Δ

Ἵρκίων σύγχυσις.

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόοντο
 χρυσέω ἐν δαπέδω, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσιν
 δηδέχατ' ἀλλήλους Τρώων πόλιν εἰσορόωντες. |
 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 „δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι. |
 ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ὅ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο“. |
 ὡς ἔφαθ', αἶ δ' ἐλέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 20
 πλησῖαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγχιος ἦρειν.
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

„αἰνότητα Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵππο
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν;
 ἔρδ'! ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι“. |
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, εὐ κτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμον βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο. |
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσιν,
 μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι. |
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσῃς τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς“. |
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 „ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 [εἶ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσοί]. |
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.

καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὄθεν σοί,
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις. |

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ὑποεἶξομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἔλθειν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
πειρᾶν δ' ὡς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι“. |

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔλεα πτερόεντα προσηύδα·
„αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
πειρᾶν δ' ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι“. |

ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.
οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω, 75
ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐ στρατῶ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·
τῶ εἰκυῖ' ἤξιεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κάδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 80
ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ἦ ῥ' αὐτίς πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεὺς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται“. 85
ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. |

ἢ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντινορίδῃ, κρατερῶ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων 90

λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἅπ' Αἰσίοιο ῥοάων. |
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 τλαίης κεν Μενελάω ἔπι προέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι γάρην καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρω βασιλῆι·
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἷ κεν ἴδη Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν
 σῶ βέλεϊ δηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' ὀίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης“.
 ὧς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν. |
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον ἰξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχῆσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκειν·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην. |
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ,
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σθένον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι ὕϊες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἱόν. | 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἔκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν οἰστόν,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης. |
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός 125
 ὄξυβελῆς καθ' ὄμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων. |
 οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη,
 ἦ τοι πρόσθεν σιᾶσα βέλος ἐχελευκὲς ἄμυνεν·
 ἦ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὄθ' ἠδέϊ λέξεται ὑπνω·
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὄθι ζωστῆρος ὀχῆς
 χρῦσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 ἔν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
 μίτρης θ', ἦν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων.
 ἦ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ ἴσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χρῶα φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα καταρρέον ἐξ ὀτειλῆς. | 140
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίην
 Μηρονὶς ἠὲ Κάειρα παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν, βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
 τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν. |
 ὀρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὥς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὀτειλῆς·
 ὀρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150
 ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄσφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη. |
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 „φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον 155
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·

ὡς σ' ἔβαλον Τρωῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἄρῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιάι, ἧς ἐπέπιθμεν.
 εἴ περ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
 ἔκ δὲ καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτεισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. |
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
 αὐτὸς ἐπισσεῖσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἶνον ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο. 170
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἄργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
 κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. | 175
 καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορέοντων,
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 „αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσιν χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180
 σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον“.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν“· |
 τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσει, μηδέ τί πω δαιδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες“· |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·

- ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσειται ἠδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων. |
 ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἷον ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρείος υἷον, 195
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώσ,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“ |
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
 ἔσταότ', ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο Τρίκῃς ἕξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαγέμων,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώσ,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“ |
 ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινεν·
 βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὄσσοι ἄριστοι,
 κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς.
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωσιτῆρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν.
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι,
 λῦσε δέ οἱ ζωσιτῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἴμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τά οἳ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χίρων. |
 ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης. |

223-421. Ὁ Ἀγαμέμνων ἐπιθεωρῶν τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐνθαρρύνει τοὺς φιλοπολέμους καὶ παρατηρεῖ τοὺς ὀκνοῦντας, τὸ τμῆμα δὲ τοῦτο ἐπιγράφεται Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις.

ὡς δ' ὄτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης 422
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕλο κινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ἠηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
 κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλῶς ἄχνην·
 ὡς τότε ἔπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νολεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἠγεμόνων, οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν· οὐδέ κε φαίης
 τόσπον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν, 430
 σιγῇ, δειδιότες σημάτων· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο. |
 Τρῶες δ', ὡς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν
 ἀζηχῆς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅσα ἄρῶν, 435
 ὡς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμεικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες. |
 ὤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρῃ τε,
 ἧ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χίονι βαίνει.
 ἧ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. | 445
 οἳ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἔς μισγάγκειαν ξυβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἔκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε. |

457-544. Ἐπακολουθοῦν μεμονωμένοι ἀγῶνες Ἀχαιῶν καὶ Τρώων ἀνδρὸς πρὸς ἀνδρα. Εὐρισκόμεθα λοιπὸν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς μάχης.—(Ε) Ἐν τῇ μάχῃ ἀριστεύει ὁ Διομήδης, ὅστις βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἦτις μετὰ τῆς Ἥρας εἶχεν ἔλθει πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀχαιῶν, τραυματίζει τοὺς συμμάχους τῶν Τρώων Ἀφροδίτην καὶ Ἄρην. Διὰ τοῦτο ἡ ῥαψωδία Ε ἐπιγράφεται **Διομήδους Ἀριστεία**.

Z

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων. |

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φῶος δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἀνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ' ἠὺν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. |

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐὺ κτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βίοτιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἐπι οἰκία ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὔ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον

πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηγίος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην |

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20

βῆ δὲ μετ' Αἴσηπρον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.

Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·

ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῆ, 25
ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαιδιμα γυῖα

Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὄμων τεύχε' ἐσύλα. |

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάριξεν 30

ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διῶν.

Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ,
Νεστορίδης. Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ναῖε δὲ Σατινιόεντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας

Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρως 35

φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν. |

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἐλ'· ἵπῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ

ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40

πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη

κηρῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔσθη

Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων· 45

„ζῶγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,

χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος·

τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄπονα,

εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν,
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν' ἄλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΐδα· |
„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55

ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρῶων! τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χειρᾶς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ | 60

ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ
αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔθην ὥσατο χειρὶ
ἦρω· Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνειράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λάξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. | 65

Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
„ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὡς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“ |

ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων·
ἐνθα κεν αὔτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἰλιον εἰσανέβησαν ἀναλκαῖησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75
Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος· |
„Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρῶων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
πάντῃ ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηῖοισι δὲ χάρμα γενέσθαι. |

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποιρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέιγαι· 85
 Ἔκτωρ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἦ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἦνις ἠέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδέος υἶὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἰρῆς,
 ἄγριον αἰχμητῆν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὄν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὤδέ γ' ἐδειδόμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὄν περ φασὶ θεᾶς ἕξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.“ |
 ὣς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
 αὐτίκα δ' ἕξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ σιρατὸν ὄχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. | 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἕξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὡς ἐλέλιχθεν. |
 Ἔκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110
 „Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλεῖτοί τ' ἐπίκουροι,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θουρίδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.“ | 115

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἀντυξὴ ἢ πυμάτη θεέν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. |

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱός
 ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν. |

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσηῖον· αἰ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεῖς 135
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπω
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή·
 τῶ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥῆα ἕζοντες,

καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι. |

εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι“. |
 τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσήδα φαίδιμος υἱός·

„Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὄρη·

ὡς ἀνδρῶν γινεῖ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει. |
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς, 150
 ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. | αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργεῖων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκίπτρῳ ἐδάμασεν.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαίφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 ,τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. | 165
 ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἶον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ.
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην Ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτε σῆμα ιδέσθαι,
 ὅτι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιομακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,

δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν.
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας. |
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν.
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. | 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. | 195
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροني Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρὸν τε καὶ Ἴπλόλοχον καὶ Λαοδάμειαν·
 Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήμιον οἶος ἀλᾶτο
 ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. | 205
 Ἴπλόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μὲγ' ἄριστοι
 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι“. |
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχοι μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν· |
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

„ἦ ἴα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός. 215

Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας.

οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·

Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαιινόν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220

καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω

εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. | 225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι

κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κηχεῖω,

πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι.

τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230

γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι“.

ὣς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἱππῶν ἀίξαντε

χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.

ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

δς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235

χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. |

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε, 337

ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρος

εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε

καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγειν 240

πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο. |

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικάλλε' ἴκανε,

ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν·

κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς

δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πληστοὶ ἀλλήλων δεδημημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν· 250
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνομάξεν·
 „τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας·
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἱῆς Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκεν
 ἔλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειρας ἀνασχεῖν·
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μελιθέα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πίησθα· 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶγος ἀέξει,
 ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν“·
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι·
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελῆης 270
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίας·
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἶδν ἀπόσχη Ἰλίου ἱῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελῆης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280

αἶ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὧς κέ οἱ αὐθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεινόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄιδος εἴσω,
 φαιήν κεν φίλον ἦτορ οἴζυος ἐκλελαθέσθαι". | 285

ὥς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστῳ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶεντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς | 290

ἦγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἐκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνην,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἰδὲ μέγιστος,
 ἄστῆρ δ' ὧς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. | 295

βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί. |
 αἶ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσιῆς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. | 300

αἶ δ' ὄλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χειρας ἀνέσχον·
 ἣ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλιοι·
 „πότνι' Ἀθηναίῃ ῥυσίπτολι, δῖα θεάων, | 305

ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 προηγέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροϊθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦγνις ἠκέστας ἱερύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἄστῳ τε καὶ Τρῶων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα". | 310

ὧς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη. |
 ὧς αἶ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλιοι,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν

καλά, τά δ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες· 315
 οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἔνθ' Ἔκτωρ εἰσήλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης· | 320
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περιβάλλεα τεύχε' ἔποντα,
 ἄσπινδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα.
 Ἀργεῖή δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶησι γυναιξίν
 ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν·
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· | 325
 „δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνάμενοι, σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὃν τινὰ πού μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται“.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἔκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.
 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἦθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι· |
 νῦν δέ με παρείπουσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὠρμησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας· |
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω. 340
 ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχῆσεσθαι δέ σ' οἶω“· |
 ὧς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·
 „δάερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου κρουέσσης,
 ὧς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὄδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσουνται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω. |

ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σὲ μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἶνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσσομένοισιν“. |

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „μὴ με κάθιζ', Ἐλένη, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις. 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῶεσσ', οἱ μὲγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν. |
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.

καὶ γὰρ ἐγὼ οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
 οὐ γὰρ τ' οἶδ', ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν“. |
 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.

Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν, 375
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῶησιν ἔειπεν·

„εἰ δ' ἄγε μοί, δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο ;
 ἢ ἐπὶ γὰρ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων ;
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρωαὶ ἑυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·“ | 380
τὸν δ' αὖτ' ὄτρηρὴ ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἑυπέπλων
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἑυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρωᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἦ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
μαινομένη ἔικυϊα· φέροι δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“

ἦ ῥα γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις εὐ κτιμένας κατ' ἀγυίας. |

εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
Ἄνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσση,
Θήβη ὑποπλακίη. Κιλίκεσσ' ἄνδρεςσιν ἀνάσπων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400

Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῶ,
τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλαι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
ἦ τοι ὃ μὲν μείδησε ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ. |

Ἄνδρομάχη δὲ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξεν·

„δαιμόνιε, φθείσει σε τὸν σὸν μένος, οὐδ' ἔλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἦ τάχα χῆρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
πάντες ἐφορμηθέντες. | ἔμοι δέ κε κέρδιον εἶη 410
σεῦ ἀφάμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότιμον ἐπίσπης,

ἄλλ' ἄγε' οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. |
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν ἐν ναιειτόωσαν, 415
 Θήβην ὑπίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἔξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἄλλ' ἄρα μιν κατέκχε συν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 420
 οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι Ἄιδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀίεσσι.
 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν δ' ἐπεὶ ἄρ δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα. |
 Ἔκτωρ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θῆης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβρατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·
 τρεῖς γὰρ τῆ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδώ,·
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.· |
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἄλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέσμαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἀνώγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι, 445

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἔμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσειται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλόγη Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο. |
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπύρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερῇ δ' ἐπικείσειτ' ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν
 ,Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοιτο·
 ὡς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσειται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύγειν δούλιον ἡμᾶρ.
 ἀλλά με τευνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο πυθέσθαι". | 465
 ὡς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 ἄψ δ' ὁ πάις πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τυθήνης
 ἐκλίγη ἰάχων, πατρός φίλου ὄψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἵπιοχαίτην.
 δεινὸν ἄπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νηήσας, 470
 ἔκ δ' ἐγέλασσε πατῆρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἷὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δίτ' ἄλλοισίν τε θεῖσιν· | 475
 „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἔμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι,
 ὦδε βῆν τ' ἀγαθὸν καὶ Ἴλίου Ἴφι ἀνάσσειν·

καί ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὄδε πολλὸν ἀμείνων
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δῆιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ'· |

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἑόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα. | πόσις δ' ἔλεσε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· | 485

„δαιμονίη, μή μοί τι λῆν ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προΐάψει/
 μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν·
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν“· |

ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκειν 495
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα·
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν ναιετάφντας
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσησιν ἐνῶρσεν.
 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἔκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 500
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαγτο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν· |

οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔθενεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνά ἄστρῳ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳο κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυροεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσسونται· ὁ δ' ἀγλατῆφι πεποιθώς, 510
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·

ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκειν
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. | αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

„ἦθει", ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερούκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες". |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „δαιμόνι", οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη, 521
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.

ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη ἐπουραίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς". |

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἀγαθητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαραΐνουν τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὠραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλουτοὺν μέγαν γνώσεων σᾶς παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδείξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλο τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔχουν νὰ σᾶς δώσῃ.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑ

α

5 €

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι

μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀποκτήσωσι τὸ πολυτίμον καὶ ζηλευτὸν ἔπλον τῶν γραφῶν ἐν ὧραῖς ἐκθέσεις ἀς προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

Α'	Τεύχος	Εὐθθυμογραφήματα ("Εκδ. Β' ἐπισημμένη)	Δραχ. 10
Β'	>	Περὶ τὴν Πατρίδα	> 10
Γ'	>	Λεύκωμα σχολικῶν ἐφορτῶν ("Εκδ. Β')	> 10
Δ'·Ε'	>	Διατριβαὶ ("Εκδ. Β' μετερρυθμισμένη)	> 20
ΣΤ'	>	Διηγήματα ("Εκδ. Β')	> 10
Ζ'	>	Εὐθθυμογραφήματα	> 10
Η'	>	Ἀποφθέγματα ("Εκδ. Β')	> 10
Θ'	>	Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	> 10
Ι'	>	Τὸ Βιβλίον	> 10
ΙΑ'	>	Περιγραφαί.	> 10
ΙΒ'	>	Πόντοι, ὄνειρα, στοχασμοί	> 10
ΙΓ'	>	Χριστογεννα ("Εκδ. Β')	> 10
ΙΔ'	>	Ἅγιος Βασίλειος	> 10
ΙΕ'·ΙΗ'	>	Πανηγυρική (82 ἐν ὄλῳ, σελ. 320)	> 40
ΙΘ'·Κ'	>	Πάσχα	> 20
ΚΑ'·ΚΒ'	>	Ἐπιστολαί	> 20
ΚΓ'·ΚΔ'	>	Ἐπιτομή ὑπαρχαίου	> 20
ΚΕ'·ΚΖ'	>	Ἐκδρομαὶ { (Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τίρονες, Επίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπήλαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	> 25
ΚΗ'·ΚΘ'	>	Χρυσᾶ Λόγια { ("Ἡ παρθορχία, —Τὸ χρῆμα— τὴν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνας— Ἐπιστήμη καὶ Ἡθικὴ κ.λ.π. σελ. 240, Ἐκθέσεις 120)	> 20
Λ'·ΛΒ'	>	Χαρακτηρισμοί	> 30
ΛΓ'·ΛΔ'	>	Εἰρήνη - Πόλεμος	> 20
ΛΕ'·ΛΣΤ'	>	Ἐθνικοὶ Εὐεργεταὶ (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	> 20
ΛΖ'·ΛΘ'	>	Μαθητικοὶ Παλμοὶ ("Εκθέσεις 140)	> 30
Μ'·ΜΑ'	>	Μεγαλεία τῆς φύσεως	> 25
ΜΒ'·ΜΓ'	>	Πραγματεῖαι	> 20

Ὁλόκληρος ἡ σειρά δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεύχ. δραχ. 15.

(ἀπηλλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἀκυροῦται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὁποσθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικαταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιστᾶτε τὰ κολὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς

Ἡ Διεύθυνσις: Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἐκδόσεις: Ἄρδης, Σφρακίων 3.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς